

Море голосів горобиних...

Сергій Єсенін

Море голосів горобиних,
Ніч, а неначе ясно.
Жити – це так прекрасно.
Ніч, а неначе ясно,
І на вустах невинних
Море голосів горобиних.

Місячно, аж напрочуд,
Світить – хоч кинься в воду.
Спокою я не хочу
В синю оцю погоду.
Місячно, аж напрочуд,
Світить – хоч кинься в воду.

Мила, як гарно жити!
Хочу тебе зустріти,
Щоб відновить стосунки.
Сняться твої цілунки.
Де б же тебе зустріти,
Може, підкажуть квіти?

Мовчки гадаю – що буде,
Сидячи біля дверей, та
Десь обізветься флейта,
Серце від сну розбудить.
Радість наповнить груди.
Плаче весела флейта,
Сам я не знаю, що буде.

Переклад Олександра Грязнова